

Ιερὰ Ἀκολουθία
Μικρᾶς Παρακλήσεως
τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν
Ιωάννου τοῦ Νέου Ἐλεήμονος

**τοῦ ἐν Ἀμφιάλῃ Πειραιῶς
διαλάμψαντος
(1899-1966)**

† Μνήμη: 26η Ιανουαρίου

Ἐκδοσις

**Ιερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας
τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
ἐν Ἑλλάδι**

Ιούνιος 2023

Τερά Άκολουθία
Μικρᾶς Παρακλήσεως
τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ιωάννου τοῦ Νέου Ἐλεήμονος
τοῦ ἐν Ἀμφιάλῃ Πειραιῶς
διαλάμψαντος
(1899-1966)

Οὐ ή σεβάσμιος Μνήμη
τῇ 26ῃ Ιανουαρίου

Διανέμεται δωρεάν,
εύλογίας ἔνεκεν.

* * *

Ἐπιμελείᾳ καὶ Ἀναλώμασιν
Τερας Μητροπολεως Ωρωποῦ καὶ Φυλῆς,
τῇ εὐγενεῖ ἀναθέσει
τῆς Τερας ἡμῶν Συνόδου.

* * *

Ποίημα, Χάριτι Θεία,
ἐλαχίστου Διακόνου
† Ω. κ` Φ. Κ.

ΤΗ ιερὰ Εἰκὼν
τοῦ Ἅγιου Ιωάννου τῆς Ἀμφιάλης.
Ἐργον
τοῦ «Ἐργαστηρίου
Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας».
Φεβρουάριος 2018, Φυλή Αττικῆς

Η ἀγία Κάρα
καὶ τὰ ἵερα Λείψανα
τοῦ Αγίου Ιωάννου τῆς Αμφιάλης.

16.12.2017 ἐκ. ήμ.

Ιερὰ Ακολουθία
Μικρᾶς Παρακλήσεως
τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν
Ιωάννου τοῦ Νέου Ἐλεήμονος
τοῦ ἐν Ἀμφιάλῃ Πειραιῶς
διαλάμψαντος
(1899 - 1966)

‘Ο Διάκονος·

Εὐλόγησον, Δέσποτα!

‘Ο Ιερεὺς ἄρχεται τῆς Ιερᾶς Παρακλήσεως μὲ τὴν δοξολογικὴν ἐκφώνησιν·

‘Ο Ιερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Αναγνώστης·

Αμήν!

Ψαλμὸς ρυμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν
μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου,
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

”Οτι κατεδίωξεν ό ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ώς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ώς γῇ ἄνυδρός Σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου·

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σού εἰμι.

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Λαοῦ τετράκις ἐξ ὑπαμοιβῆς
μετὰ τῶν οἰκείων στίχων·

•**Ηχος δ!**

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα
τὸ Ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὗτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν
ὅφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

•**Ηχος δ'.** Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πεδοξασμένω Ἰωάννη προσπίπτωμεν, Γνησιο-
φρόνων οἱ Χοροὶ ἰκετεύοντες· Τῆς Ἄμφιάλης
σέμνωμα, βοήθει ἡμῖν· Ἀγγελε ἐπίγειε, τῆς Τριά-
δος τὸ Θαῦμα, Μάρτυς ἀκατάβλητε, προαιρέσει
ἀγίᾳ, ταῖς Σαῖς πρεσβείαις καρδίας ἡμῶν, θλίψε-
ων ῥῦσαι, καὶ δίδου παράκλησιν.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἅγιῷ Πνεύματι.

Τὸ Ἀπολυτíκιον τοῦ Ἅγιου Δημητρίου.

•**Ηχος γ'.** Θείας Πίστεως.

Μέγαν εῦρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον,
ἡ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον·
ώς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἐπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ

θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὗτως Ἀγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἵκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμην.

* Ηχος δ'. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ Σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἔλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

* * *

Ο Αναγνώστης:
Ψαλμὸς ν' (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ
ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με·

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου,
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

· Ραντιεῖς με ύσσωπῷ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

· Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

· Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

· Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

· Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἀγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

· Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

· Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

· Ρῦσαί με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

· Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου·

· Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

· Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

· Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·

· Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·

· Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

* * *

Καὶ ἄρχεται ὁ Λαός, ψάλλων ἐξ ὑπαμοιβῆς, πραείᾳ τῇ φωνῇ καὶ ἐν εὐλαβείᾳ, τὸν ἐξῆς Κανόνα, προτάσσων τοῦ μὲν πρώτου καὶ δευτέρου τροπαρίου τὸ ἐφύμνιον· Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν δὲ δύο ὑπολοίπων τοὺς δύο στίχους τῆς μικρᾶς δοξολογίας· Δόξα, Καὶ νῦν.

**‘Ο Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«ΙΩΑΝΝΗ ΑΜΦΙΑΛΗΣ ΕΛΕΗΜΟΝΙ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ Δ.».**

‘Ηχος πλ. δ’.

‘Ωδὴ α’.

‘Υγρὰν διοδεύσας.

‘Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ι δίαις αἰσθήσεσιν ἐσχηκώς, τὴν πλουσίαν Χάριν,
τὴν δοθεῖσάν Σοι δαψιλῶς, παρὰ τῆς Πηγῆς τῶν
Ιαμάτων, νῦν Ἰωάννη προσπίπτων Σοι δέομαι.

‘Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωράϊσας ποίμνην Σου ἐκλεκτήν, καὶ ἐν θαυμα-
σίοις, καθωδήγησας ἐν Φωτί, ἐλεημοσύνης θεία
κρήνη, ἀναδειχθεὶς Ἰωάννη τῇ Χάριτι.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἅγίῳ Πνεύματι.

Ἀγνότητι σώματος καὶ ψυχῆς, τῆς Τριάδος ὄφθης,
φωτεινότατος Σὺ Ναός· ὅθεν Ἰωάννη τῶν Σῶν
τέκνων, παραμυθία ἐγένουν καὶ στήριγμα.

**Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμην.
Θεοτοκίον.**

Νοσοῦντας θεράπευσον ὡς Ἅγνη, διὰ Ἰωάννου με-
σιτεύοντος μετὰ Σοῦ, τοῦ ἐν Ἀμφιάλῃ ἐν ἀσκή-
σει, ἀγγελικῶς τὴν ζωὴν διανύσαντος.

΄Ωδὴ γ'.

Οὐρανίας ἀψιδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσημάτων παντοίων ἥ τε σεπτὴ Κάρα Σου, καὶ τῶν Σῶν Λειψάνων ἥ Θήκη, ἵασιν βρύουσιν, ὥ Ἰωάννη σοφέ, ὅτι Σὺ γέγονας πᾶσιν, ἰατρεῖον ἄμισθον, κρήνη τῆς Χάριτος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ηλιόμορφε Πάτερ, νεοφανὲς Ἅγιε, καὶ τῆς Ἀμφιάλης τὸ κλέος, δεῖξον τὸ ἔλεος, τοῖς εὐφημοῦσι σεμνῶς, Σοὺς θεαρέστους ἀγῶνας, τοὺς ὑπὲρ τῆς Πίστεως, ὥ Χαριτώνυμε.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄμφιάλη ύμνεῖ Σε, καὶ Πειραιεὺς Ἅγιε, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἐκ Σμύρνης, Σὺ μετεφύτευσας, Ὁρθοδοξίας σεπτῆς, τὰς εὐσεβεῖς Παραδόσεις, Ἰωάννη πάνσεμνε, θαῦμα τῆς Χάριτος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τὸν αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸν πόνον, καὶ συντριβῆς δάκρυα, ἡμῖν Θεοτόκε νῦν πέμψον, σπεῦσον δὲ ἵασαι, τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς ὄδύνας, Ἰωάννην ἔχουσα, ἔτοιμον σύμμαχον.

* * *

Διάσωσον, ἐξ ἐπηρείας, τοῦ ὄφεως τὰ Σὰ τέκνα,
καὶ ὄδήγησον ἀπλανῶς, εἰς Λιμένα Οὐράνιον,
ἡμᾶς Χαριτώνυμε Ἰωάννη.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἵασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

·Ο Διάκονος·

Τὰς κάτωθι Δεήσεις, τοῦ Λαοῦ ἀμοιβηδὸν μέλποντος τό·
Κύριε ἐλέησον, δωδεκάκις, ἀνὰ τρὶς τετράκις·

·Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου,
δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

·Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν.

·Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος-**
τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

·Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας,
σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως
τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (**μνημονεύονται**
τὰ ὄνόματα, τῶν ὑπὲρ ᾧν ἡ Ἱερὰ Παράκλησις τελεῖται), καὶ
πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν, μετὰ τῶν
οἰκείων καὶ συγγενῶν αὐτῶν.

·Εκφωνεῖ ἐμμελῶς·

·Ο Ἱερεύς·

·Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις,
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο Λαός·

·Αμήν.

* * *

Κάθισμα.

΄Ηχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἄγάπης πηγή, καὶ πρότυπον ἀσκήσεως, παθῶν
ἰατρός, πενθούντων ἡ παράκλησις, τῇ Λειψά-
νων Θήκῃ Σου, Ἰωάννη πίπτοντες κράζομεν· τὰς
ἐκ βελῶν ἀλάστορος πληγάς, μὴ παύσῃ ἴώμενος
τῶν τέκνων Σου.

* * *

Καὶ συνεχίζει ὁ Λαὸς τὰς Ὡδὰς δ', ε' καὶ ζ' τοῦ Κανόνος.

΄Ωδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε.

΄Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φιλαυτίαν μου ἔλασον, τὴν τῆς πονηρίας πάσης
γεννήτριαν, Ἰωάννη παμμακάριστε, καὶ τὰς
ρίζας ταύτης Σὺ ἐκρίζωσον.

΄Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιδιαίταν χάρισμα, τὸ τῆς Εὐσπλαγχνίας θείας ἐδό-
θη Σοι, Ἰωάννη Ποιμὴν ἄριστε, διὸ πλήρωσον ἡμῶν
τὰ αἰτήματα.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄκατάπληκτον τήρησον, τῆς ψυχῆς καὶ σώματος
καθαρότητα, καὶ τὰς θλίψεις μακρὰν δίωξον,
Ἰωάννη Σμύρνης ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Θεοτοκίον.

Λυπηθέντες Πανύμνητε, ἐκ τῆς ἐπηρείας τῆς τοῦ
ἀλάστορος, προσερχόμεθά Σοι ἄπαντες, Ἰωάν-
νην μέσον προβαλλόμενοι.

΄Ωδὴ ε'.

Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Η λιος λαμπρός, ἀνεφάνης καὶ ὑπόδειγμα, ως Παραδόσεων θείων ἐραστής, ὡς Ἰωάννη, Τριάδος εὐώδες Σκήνωμα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Κ ωμα καὶ ψυχήν, κατερρύπανα ὁ δεῖλαιος, καὶ ἀπογνώσει κινδυνεύω δεινῇ, ὡς Ἰωάννη, ἐλπίδα τανῦν παράσχου μοι.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

΄Ε λκυσόν μου νοῦν, καὶ καρδίαν πρὸς τὸν Κύριον, ὡς Ἰωάννη θείαις Σου λιταῖς, καὶ ἔμπλησόν με, Ἀγάπης Χριστοῦ καὶ Ἔρωτος.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Θεοτοκίον.

΄Λ ὑσον τοῦ ἐχθροῦ, Ἰωάννη τὰ τεχνάσματα, ταῖς τῆς Παρθένου συνεργούσης αὐγαῖς, Σὺ τῶν Ποιμένων, ὑπόδειγμα ἔξοχώτατον.

΄Ωδὴ ζ'.

Τὴν δέησιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Ε λέησον Ἰωάννη πάγκαλε, τὰ Σὰ τέκνα ποντιζόμενα θλίψει, ἀνιαρῶν, ἐν πελάγει τοῦ βίου, καὶ τοῦ ἐχθροῦ πειρασμοῖς τε καὶ πάθεσιν, Εἰρήνης δὲ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ Χαρᾶς τῆς τοῦ Πνεύματος πλήρωσον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ημάρτησα καὶ πρὸς Σὲ κατέφυγον, Ἰωάννη Ἀμφιάλης ὥς Πάτερ, ὅτι Θεῷ, εὐηρέστησας ὅλως, Ὁμολογίᾳ τῆς Πίστεως Ἅγιε, καὶ Βίῳ τῷ Ἀγγελικῷ, τοῖς Πατράσιν ἐν πᾶσιν ἐπόμενος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Μαρτύρων Σὺ τὰς ὁδοὺς ἐβάδισας, ώς ἀλύσεις ἐν σαρκὶ περιφέρων, καὶ τὰς ὄρμάς, τῶν παθῶν καταστέλλων, ὥς Ἰωάννη Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα· καὶ νῦν ώς κρήνη Οὐρανοῦ, τὸ Σὸν Λείψανον ρέει Ἅγιασμα.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ολκάδιον τῆς ψυχῆς μου Δέσποινα, ὄλοτρόπως ἐβυθίσθη ἐν θλίψει, ὅτι ἔχθροῦ, συλληφθεὶς ταῖς παγίσι, τῆς ἀμαρτίας νῦν γέγονα παίγνιον· ἀλλ' ὅμως τύχοιμι Χαρᾶς, Ἰωάννου λιταῖς πρὸς Σὲ Πάναγνε.

* * *

Διάσωσον, ἐξ ἐπηρείας, τοῦ ὄφεως τὰ Σὰ τέκνα, καὶ ὄδηγησον ἀπλανῶς, εἰς Λιμένα Οὐράνιον, ἡμᾶς Χαριτώνυμε Ἰωάννη.

Αχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ώς ἔχουσα μητρικὴν παρέρησίαν.

‘Ο Διάκονος·

Μνημονεύει, ώς δεδήλωται ἀπὸ Ὡδῆς γ', μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Ιερέως·

* * *

‘Ο Λαός·
Κοντάκιον.

‘Ηχος β’. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Κεχρισμένος, Ποιμὴν τῇ τοῦ Πνεύματος Χάριτι·
‘Ορθοδόξων, ἡ καταφυγὴ καὶ ἀντίληψις· Θεο-
τόκου, καὶ Μυροβλύτου σκεῦος ἐκλεκτόν· Ιωάννη
τῶν τε πειρασμῶν, καὶ λυπηρῶν ἐπαγωγάς, ἀπομά-
κρυνον τέλεον· λῦσον Καλανδαρίου, τῆς Δύσεως
τὰς συγχύσεις, ἵνα δοξάζωμεν ὁμοῦ, Ἐκκλησίας
τὴν ὁμόνοιαν.

* * *

‘Ο Λαός·

Ψάλλει τὸ πρῶτον ἐκ τῶν τριῶν Ἀντιφώνων τῶν Ἀνα-
βαθμῶν τοῦ ‘Ηχου δ’.

Εκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ’
Αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου·
ώς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρ-
σει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονά-
δι, ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς Χάριτος ῥεῖθρα,
ἀρδεύοντα, ἄπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον·

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις Αὐτοῦ. (δὶς)

Στίχ. **Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.**

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις Αὐτοῦ.

‘Ο Διάκονος·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

‘Ο Λαός·

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

‘Ο Διάκονος·

Σοφία! Ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου!

Εὐλογῶν τὸν Λαόν, λέγει ἡρέμα·

‘Ο Ιερεύς·

Εἰρήνη πᾶσι!

‘Ο Λαός·

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Ιερεύς·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου,
τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος·

Πρόσχωμεν!

‘Ο Λαός·

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

Ἀπαγγέλει ἐμμελῶς, εὐκρινῶς καὶ σεμνοπρεπῶς·

‘Ο Ιερεύς·

Λουκ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς Ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· **Π**ᾶς ὃς ἀν
ιβ' 8-12. ὁμολογήσῃ ἐν Ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ
ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ, ἔμπρο-
σθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· **ὁ** δὲ ἀρνησάμενός
Με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώ-
πιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. **Κ**αὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λό-
γον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ·
τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ
ἀφεθήσεται. **Ο**ταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς
συναγωγάς, καὶ τὰς ἀρχάς, καὶ τὰς ἔξουσίας, μὴ
μεριμνᾶτε, πῶς ἢ τὶ ἀπολογήσεσθε, ἢ τὶ εἴπητε· **τ**ὸ
γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἀ
δεῖ εἰπεῖν.

‘Ο Λαός·

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

‘Ο Λαός·

‘Ηχος β·

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἅγίῳ Πνεύματι.

Πάτερ Ἰωάννη, δεήθητι Κυρίου, ὁμοῦ σὺν Δημη-
τρίῳ, τοῦ Ἐλέους τυχεῖν με.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τὸν αἰῶνας
τῶν αἰώνων. **Α**μήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλει-
ψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

”Ηχος πλ. β'. ”Ολην ἀποθέμενοι.

Πάτερ ιερώτατε, τῆς Ἀμφιάλης Προστάτα, Ἰωάννη πάντερπνε, καὶ τῆς Σμύρνης ἔκγονε, παγκαλέστατε· ἃσμασι γεραίρομεν, ἄθλά τε καὶ σκάμματα, καὶ νοός Σου τὴν εὐπρέπειαν, θεῖα δωρήματα, παρὰ τῆς Τριάδος δοθέντα Σοι, διὰ τῆς Θεομήτορος, ἢ ώς οἰκονόμος ἐπηγένησας. Νῦν δὲ ἀπολαύεις, παστάδος Οὐρανίου τῆς τρυφῆς, μετοχετεύων τοῖς τέκνοις Σου, τῶν ψυχῶν τὴν ἴασιν.

‘Ο Διάκονος·

Εὐθὺς ἐκφωνεῖ, ταπεινῇ καὶ πραείᾳ τῇ φωνῇ,
τὴν λιτανευτικὴν ἰκεσίαν·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη Σου τὰ πλούσια· • πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· • δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ· • προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· • ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· • τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφῆμων Ἀποστόλων· • τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεή-

μονος, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου ἐπι-
σκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, καὶ Σπυρίδωνος ἐπι-
σκόπου Τριμυθοῦντος τῶν θαυματουργῶν· • τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν
ἀγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τρο-
παιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου
τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· τῶν
ἀγίων Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθε-
ρίου· • τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· • τοῦ
Ἀγίου (δεῖνος - τοῦ Ναοῦ)· • τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· • τοῦ Ἀγίου (δεῖνος
- τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· • καὶ πάν-
των Σου τῶν Ἀγίων· • Ἱκετεύομέν Σε, μόνε Πολυ-
έλεε Κύριε· ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεο-
μένων Σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα, μετὰ τὴν μολπὴν ἀμοιβηδὸν ὑπὸ τοῦ Λαοῦ τοῦ· Κύριε
ἐλέησον, δωδεκάκις, ἀνὰ τρὶς τετράκις·

Ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς·

Ο Ιερεύς·

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Μο-
νογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Λαός·

Αμήν.

* * *

Ο Λαὸς ἀποπληροῖ τὰς λοιπὰς Ὡδὰς τοῦ Κανόνος.

΄Ωδὴ ζ!.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικήσας Ἰωάννη, τῶν ἔχθρῶν τὰς παγίδας, ἐν τῇ δυνάμει Χριστοῦ, Λαοῦ Γνησιοφρόνων, καὶ πάντων δεομένων, παραστάτης ἀνέκλειπτος, καὶ χαρᾶς θείας πηγή, ἐδείχθης οὐρανίου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιδρύσας τὰ Σεμνεῖα, Δημητρίου τοῦ θείου, ἐν Ἀμφιάλῃ σοφέ, καὶ ὑστερον Τριάδος, Ἅγιας ἐν Πεντέλῃ, ἀκοιμήτως ἐδόξαζες, ὥς Ἰωάννη Χριστόν, ἐν Πίστει Ὁρθοδόξῳ.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Κηρύξας θεοπνεύστως, Καλανδάριον Νέον, Καινοτομίαν δεινήν, τὰ Θέσμια Πατέρων, ἡσπάσθης ὄλοθύμως, καὶ τὴν Ποίμνην συνήγαγες, ὥς Ἰωάννη Χριστοῦ, μακρὰν Δυτικοφρόνων.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τὸν αἰώνας
τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Θεοτοκίον.

Ὑψαύχενα ἔχθρόν μου, καταδίωξον Μῆτερ, ταῖς τῶν λιτῶν Σου αὐγαῖς, καὶ πάθη ψυχοφθόρα, θεράπευσον ἐν τάχει, Ἰωάννη συμπράττουσα, ἐμφανισθεῖσα Αὐτῷ, τρισσῶς Αὐτοῦ ἐν βίῳ.

΄Ωδὴ η!.

Τὸν Βασιλέα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παραμυθία τῶν Εὐσεβῶν, Ἰωάννη, Ὁδηγὸς ἀπλανῆς τε καὶ τέκνον, τῆς Ἀειπαρθένου, ὡράθης ἐν τῇ πράξει.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πητορευόντων αἱρετικῶς, γλωσσαλγίας, Ἰωάννη κατέβαλες πάσας, καὶ ἐν θαυμασίοις, διέλαμψας σημείοις.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Περωτάταις ταῖς Διδαχαῖς, καθωδήγεις, Ἰωάννη τὸν Λαὸν τοῦ Κυρίου, ἐμπιπλῶν καρδίας, τροφῆς τῆς αἰωνίου.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. **Αμήν.**

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα τῶν ὄρατῶν, Σὺ δειχθεῖσα, καὶ προσέτι
Ἄγγέλων Ἀγίων, ὕφθης ὡς Παρθένε, τρισσῶς τῷ
Ἰωάννη.

Ωδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσοῦντας θεραπεύοις, Σὺ ὡς Ἰωάννη, τοὺς εὐλαβῶς προσιόντας Λειψάνοις τοῖς Σοῖς, ἐν μετανοίας δακρύοις, ἔξαγνιζόμενοι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ορῶσα Ἀμφιάλη, Σὲ ὡς Ἰωάννη, ἡ διὰ Σοῦ δοξασθεῖσα ἐν αἴγλῃ πολλῇ, πόθῳ ὑμνεῖ Σε ἐνθέω, καὶ ἀγιάζεται.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Υγείαν Σὺ παρέχοις, καὶ θλίψεις διώκοις, τὴν δὲ ὁδὸν σωτηρίας δεικνύοις πιστοῖς, ὡς Ἰωάννη εὐχαῖς Σου, θείᾳ τῇ Χάριτι.

**Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**
Θεοτοκίον.

Δικαιώς Θεοτόκε, θεῖον Ἰωάννην, ἐν Ἀμφιάλῃ ση-
μεῖᾳ τελεῖν ἀξιοῖς, σὺν Δημητρίῳ ἐνδόξῳ, Με-
γαλομάρτυρι.

* * *

Τοῦ Διακόνου θυμιῶντος τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἄπαντα τὸν
Ναόν, ὁ Λαὸς φάλλει τὰ παρόντα·

Μεγαλυνάρια.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἄξιόν ἔστιν ως ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεο-
τόκον, τὴν Ἄειμακάριστον καὶ Παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ήμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγα-
λύνομεν.

Τοῦ Ἅγιου, τέσσαρα.

Δεῦτε Ἰωάννην θεοκλεῆ, τὸν νεοφανέντα, καὶ ἐκ-
λάμψαντα τηλαυγῶς, τῆς Σμύρνης τὸν γόνον,
καὶ στῦλον Ἀμφιάλης, τὴν δόξαν τῶν Γνησίων, πάν-
τες ὑμνήσωμεν.

Παῦσον τὰς συγχύσεις Ἐκκλησιῶν, τῆς Καινοτο-
μίας, θεραπεύων τὸν διχασμόν, Δύσεως τὸν
ζόφον, διάλυσον καὶ πλάνην, τρισμάκαρ Ἰωάννη,
Γνησίων ἥδυσμα.

”Ιασιν παράσχου καὶ φωτισμόν, Πνεύματος Ἅγιου,
τῇ Κοινότητι τῶν πιστῶν, Λειψάνων Σου τὴν
Θήκην, θερμῶς εὐλαβουμένῃ, ώς κρήνην Ἰωάννη,
τὴν θαυματόρρυτον.

Μύροις τῶν Λειψάνων Σου τῶν σεπτῶν, πάθη τὰ
δυσώδη, διαλύονται καὶ χαρᾶς, πληροῦνται καρ-
δίαι, ὡς Πάτερ Ἰωάννη, Γνησίων Ὁρθοδόξων, τὸ
σεμνολόγημα.

Τῶν Ἅγιων Πάντων.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυ-
ρίου, Ἀποστόλων ἡ Δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σω-
θῆναι ἡμᾶς.

* * *

‘Ο Αναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἀμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ Ὄνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πάτερ ήμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ "Ονομά Σου· ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου· γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ως ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ήμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ήμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ήμῖν τὰ ὀφειλήματα ήμῶν, ως καὶ ήμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ήμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ήμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ήμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

·Ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς·

·Ο Ιερεύς·

Οτι Σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων!

·Ο Λαός·

·Ἀμήν!

* * *

·Ο Λαὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον·

·Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Αμφιάλης Ποιμένα τὸν θεοδίδακτον, τὸν Ἰωάννην τὸν πλήρη τῆς εὐσπλαγχνίας Χριστοῦ, Ὁρθοδόξων ἡ πληθὺς ἀνευφημήσωμεν· ὅτι ως Ἄγγελος Θεοῦ, ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, διέλαμψεν ἐν σημείοις· διὸ Λειψάνων Αὐτοῦ τῇ Θήκῃ, οἱ Γνησιόφρονες προσπίπτουσιν.

·Ο Διάκονος·

Τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, τοῦ Λαοῦ ψάλλοντος τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον (τρίς), μεθ' ἐκάστην δέησιν, ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης δεήσεως, μεθ' ἦν ψάλλει τοῦτο τεσσαρακοντάκις, ἦτοι τετράκις ἀνὰ δέκα ἐναλλάξ·

΄Ελέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου,
δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

΄Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν.

΄Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**
- τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

΄Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας,
σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως
τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (**μνημονεύονται**
τὰ ὄνόματα, τῶν ύπερ ᾧν ἡ Ἱερὰ Παράκλησις τελεῖται), καὶ
πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν, μετὰ τῶν
οἰκείων καὶ συγγενῶν αὐτῶν.

΄Ετι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν
Ἐκκλησίαν (**ἢ Μονὴν**) καὶ τὴν πόλιν (**ἢ νῆσον**)
ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὄργης,
λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός,
μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου,
καὶ αἱφνιδίου θανάτου· **Ὕπερ τοῦ Ἰλεων, εὐμε-**
νῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ
φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ δια-
σκεδάσαι πᾶσαν ὄργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν
κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμέ-
νης δικαίας Αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

΄Ετι δεόμεθα, καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρ-
τωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

·Ο Ιερεύς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς·

Ἐλεήμων γὰρ καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο Λαός·

·Αμήν.

* * *

Ο Ιερεύς, στραφεὶς πρὸς δυσμὰς καὶ βλέπων πρὸς τὸν Λαόν, δοξάζει τὸν Θεόν, λέγων·

·Ο Ιερεύς·

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι!

·Ο Αναγνώστης·

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Αμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Χῦμα, ταπεινῇ καὶ πραείᾳ τῇ φωνῇ, εἰς ἐπήκοον τοῦ Λαοῦ·

·Ο Ιερεύς·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἀγίας Αὐ-

τοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (δεῖνος-τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἰωνῆς· τοῦ Ἀγίου (δεῖνος-τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

* * *

Πρὸ δὲ τοῦ ἐπισφραγιστικοῦ· Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, ἀσπαζομένων τῶν πιστῶν ἐν κατανύξει καὶ εὐλαβείᾳ βαθείᾳ τὴν ιερὰν τοῦ Ἀγίου Εἰκόνα καὶ χριομένων ὑπὸ τοῦ Ἱερέως δι' ἀγίου ἐλαίου ἐκ τῆς κανδήλας αὐτοῦ, ψάλλονται ἀργῶς τὰ ἔξης·

‘Ο Λαός·

Ἐξαποστειλάριον.

Ἡχος β'. Ὄτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Xαῖρε ἡ κρηπὶς ἡ ἀκλινής, καὶ ἡμῶν ἐλπὶς ἡ βεβαία, καταφευγόντων εἰς Σέ· Σὺ γὰρ ὄρμος ἀκλυστος, καὶ τῆς γαλήνης λιμήν, ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσιν, ἡμῖν ἀνεφάνης, μύρα δὲ Λειψάνων Σου, ἐν Ἀμφιάλης πηγῇ, ρέουσιν ἀπαύστως τοῖς πᾶσιν. Οθεν Ἰωάννη αἰτοῦμεν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν εὐφημούντων Σε.

* * *

Καταληκτήρια Τροπάρια.

‘Ηχος πλ. δ’.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως.

‘Ηχος β’.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ
τῆς Ζωῆς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

‘Ηχος δ’.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου, φύλατ-
τε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σε δοξάζωμεν τὴν
ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

‘Ηχος α’.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἅγιων, καὶ τῆς
Θεοτόκου, τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέη-
σον ἡμᾶς, ὡς μόνος Οἰκτίρμων.

‘Εκφωνεῖ ἐμμελῶς·

‘Ο Ιερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο Λαός·

‘Αμήν!

Τῷ δὲ Λοτῆρι ἐν Τριάδι Θεῷ,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Θείῳ Παρακλήτῳ,
δόξα, προσκύνησις, καὶ εὐχαριστία!

Σύντομος Βίος τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου τῆς Ἀμφιάλης

Ο μακαριστὸς ὁ Γέροντας Ἰωάννης τῆς Ἀμφιάλης, κατὰ κόσμον Γεώργιος Βαξεβανόπουλος, γεννήθηκε στὴν Σμύρνη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸ 1899 ἀπὸ εὐσεβεῖς γονεῖς, οἱ ὅποιοι κατάγονταν ἀπὸ τὴν Χίο.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Μικρασιατικῆς Ἐκστρατείας (1919-1922), ἐπιστρατεύτηκε, μαζὶ μὲ ἄλλα Ἑλληνόπουλα, ἀπὸ τοὺς Τούρκους μὲ σκοπὸν νὰ πολεμήσουν τοὺς Ἕλληνες, ἀλλὰ ὁ νεαρὸς Γεώργιος κατάφερε, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀποδράσῃ. Μὲ τὴν Μικρασιατικὴν Καταστροφὴν κατέφυγε οἰκογενειακῶς στὸν Πειραιᾶ.

Μετὰ ἀπὸ κάποιον καιρό, ἀποφάσισε νὰ μεταβεῖ στὸ Ἅγιον Ὁρος γιὰ νὰ γίνει Μοναχός, ἀλλὰ κατόπιν θαυμαστοῦ ὄράματος ἐπέστρεψε πίσω, διότι ὁ Θεὸς τὸν προόριζε γιὰ ἐργάτη Του ἐντὸς τοῦ κόσμου.

Ο δὲ πόθος τοῦ Γεωργίου γιὰ τὸν Μοναχισμὸν δὲν ἔμεινε ἀνεκπλήρωτος, καθὼς ἀργότερα ἐλαβε τὸ Μέγα Ἀγγελικὸ Σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα Ἰωάννης (ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγο), ἀπὸ τὸν Ἅγιον πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομο. Κατόπιν, τὸ 1943, ὁ Ἐπίσκοπος Κυκλαδῶν Γερμανὸς τὸν χειροτόνησε Διάκονο καὶ Ἱερέα, ἐντάσσοντάς τον ἐτοι στὸν ἴερο Κλῆρο τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν Γησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

■ **Η** καρδιὰ τοῦ Ἅγιου Γέροντος, πυρακτωμένη ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, φλεγόταν ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τοὺς συνανθρώπους του. **Α**νέπτυξε τεράστιο φιλανθρωπικὸ ἔργο. **Μ**αζὶ μὲ τὶς Μοναχές του ἐπισκέπτονταν ἀσθενεῖς, φυλακισμένους καὶ ἀπόρους, τοὺς ὅποιους ἀνακούφιζαν ποικιλοτρόπως. **Ο** π. Ἰωάννης ἀγαποῦσε ἰδιαιτέρως τὰ παιδιά, στὰ ὅποια πρόσφερε γλυκά, καραμέλες καὶ ἄλλα κεράσματα, μαζὶ μὲ συμβουλές, ἀλλὰ καὶ ψυχωφελῆ βιβλιαράκια καὶ εἰκονίτσες. **Τ**ις πτωχὲς κοπέλες τὶς προίκιζε καὶ τὶς πάντρευε μὲ καλὰ παιδιὰ καὶ πολλὲς λύτρωνε ἀπὸ τὴν πορνεία, ποὺ θέριζε τότε στὶς φτωχογειτονιές τοῦ Πειραιᾶ, μὲ τὸν τρόπο αὐτό. **Π**αραστρατημένους νέους τοὺς ἐπανέφερε στὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ πολλὰ ἐν διαστάσει ζευγάρια ἐπανένωνε.

• **Π**άμπολλα εἶναι τὰ σημεῖα καὶ τὰ θαύματα, τὰ ὅποια ἐπιτέλεσε. **Θ**εράπευσε πάρα πολλοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες ἡ δαιμονισμό. **Μ**άλιστα, ἀνέστησε καὶ ἔνα βρέφος, τὸ ὅποιο ἔπνιξε κατὰ λάθος ἡ μητέρα του μὲ τὸ γάλα!

■ **Κ**άποτε ἐπισκέφθηκε στὴν Αἴγινα τὸν Ἅγιο Γέροντα Ἱερώνυμο γιὰ νὰ ἔξομολογηθεῖ. **Ο**ταν ὁ τελευταῖος τὸν εἶδε, τοῦ εἶπε: «**Ε**γὼ δὲν ἔξομολογῶ, κακῶς ἥλθες σὲ μένα. **Ε**γὼ δὲν ἔξομολογῶ, γιατὶ νὰ κάμετε τόσον κόπον καὶ νὰ ἔλθετε ἐδῶ;». **Ο** π. Ἰωάννης ἔψυγε στενο-

χωρημένος καὶ ἡ Γερόντισσα ποὺ διακονοῦσε τὸν Ἅγιο Ιερώνυμο τὸν ρώτησε: «**Γέροντα, τί εἶπες στὸν π. Ἰωάννη καὶ ἔφυγε λυπημένος;** **Κανεὶς δὲν φεύγει ἀπὸ σένα μὲ λόπη, γιατί τὸ ἔκανες αὐτό;**». Τότε ὁ Ἅγιος ἀπάντησε: «**Καλογραῖα, μὲ εἶπεν νὰ ἐξομολογηθῇ αὐτὸς σὲ μένα.** **Πῶς ἐγὼ νὰ ἐξομολογήσω αὐτὸν, ποὺ μόλις μπῆκε μέσα, γέμισε τὸ κελλίον μου φῶς; Δὲν εἶδες πῶς ἔλαμπε τὸ πρόσωπόν του;** **Ἄμα κοιμηθῇ ὁ π. Ἰωάννης, σημεῖα θὰ δεῖξῃ.**»

• Επειδὴ ὁ Γέροντας Ἰωάννης δοκιμαζόταν ἀπὸ πολλὲς σωματικὲς ἀσθένειες καὶ παρακαλοῦσε τὸν Κύριο νὰ τὸν θεραπεύσει, ἀκουσε φωνή, ἡ ὁποία τοῦ εἶπε: «**Ιωάννη, αὐτὸς εἶναι ὁ σταυρός σου.** **Θέλεις νὰ σοῦ τὸν ἀφαυρέσω;** **Μὲ αὐτὸν θὰ στεφανωθῆς.**» Καὶ ὁ Ἅγιος Γέροντας ἀπάντησε: «**Γενιθήτω τὸ θέλημά Σου, Κύριε.**» Παρὰ ὅμως τὶς σωματικὲς ἀσθένειες, δὲν ἔδωσε καμμία ἀνάπauση στὸ ἀσκητικὸ κορμί του. Στὶς ἵερες Ἀκολουθίες δὲν καθόταν ποτέ, κοιμόταν σὲ ἔνα ξύλινο κρεββάτι ἥ χαμαί, ἔτρωγε ἐλάχιστα, ἀγρυπνοῦσε συνεχῶς, ἐνῷ τὰ πνευματικά του τέκνα μὲ δέος ἀνακάλυψαν, μετὰ τὴν ὁσιακή κοίμησή του, πῶς φοροῦσε στὸ σῶμα του ἀλυσίδες χιαστί, γιὰ περισσότερη ἄσκηση!

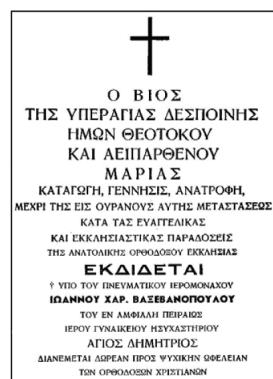
■ **Ολόκληρος ὁ βίος του συνδέθηκε μὲ θείες ἀποκαλύψεις.** **Εξ** ἀποκαλύψεως κτίσθηκαν καὶ οἱ δύο Ἱερὲς Μονεὶς ποὺ ἰδρυσε: ἡ ἑρειπωμένη Μονὴ τοῦ Ἅγιου Δημητρίου στὴν Ἀμφιάλη, τὴν ὁποίαν ἀνεκαίνισε, καὶ ἡ Μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Νέα Πεντέλη.

Συνέγραψε βιβλίο γιὰ τὴν Παναγία μας («**Ο Βίος τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Λειπαρθένου Μαρίας**», Πειραιεύς, 1963), τὴν Ὄποιαν ὑπεραγαποῦσε καὶ ἀξιώθηκε νὰ Τὴν δεῖ τρεῖς φορές. **Πολλὲς ἀποκαλύψεις εἶχε καὶ ἀπὸ τὸν Κύριό μας, καὶ ἀπὸ Ἅγιοὺς, ὅπως ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, τὸν ὁποῖον ἐπίσης ἀγαποῦσε ἰδιαιτέρως. Δὲν εἶναι ἄλλωστε τυχαίο, ὅτι ὁ π. Ἰωάννης κοιμήθηκε τὴν ἡμέρα μνήμης τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, στὶς 27 Ιανουαρίου τοῦ 1966, κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἡμερολόγιο.**

* * *

Δύο ἀπὸ τὶς πλέον χαρακτηριστικὲς ἀποκαλύψεις ποὺ ἀξιώθηκε εἶναι οἱ ἔξης:

• **Πρὸ τῆς Κοιμήσεως τοῦ Ἅγιου πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ († 1955), τὸν ὁποῖον εἶχε Πνευματικό, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ἐξομολογοῦνταν σὲ αὐτὸν, εἶδε ἔνα ὄραμα. **Εἶδε πῶς βρέθηκε σὲ μιὰ μεγάλη πεδιάδα, στὴν ὁποίᾳ ἦταν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ Ἀρχιερεῖς, ἐνῷ στὴν μέση δύο νέοι, ποὺ κάρφωναν ἔναν Θρόνο,** τοῦ εἶπαν: «**Βοήθησε μας νὰ τὸν τελειώσουμε****

γρήγορα». • Ο π. Ἰωάννης ἀκούμπησε τὸ χέρι του νὰ στηριχθεῖ ἐπάνω στὸν Θρόνο νὰ μὴ κουνιέται ὅταν τὸν καρφώνουν. Δὲν πρόλαβε νὰ τὸν ἀκούμπησει καὶ τοῦ λένε: «**Ἔτοιμος εἶναι**». Ἐλαυπε τόσο πολὺ ὁ Θρόνος, ποὺ ὁ Γέροντας ἔσκυψε ἀπὸ κάτω νὰ δεῖ ποῦ ἔβαλαν τὰ φῶτα, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχαν φῶτα. Τότε οἱ νέοι τοῦ λένε: «**Πήγανε νὰ τὸν εἰδοποιήσῃς, εἶναι ἔτοιμος ὁ θρόνος του**». Λέει: «**Ποιόν;**». Λένε: «**Τὸν Ἅγιο Φλωρίνης**». Λέει: «**Ἐσεῖς ποιοι εἰστε;**». Λένε: «**Ἐγὼ εἴμαι ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καὶ ἐγὼ ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος**». Τότε ὁ Γέροντας τοὺς εἶπε: «**Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ πάω νὰ τοῦ τὸ πῶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Νὰ τοῦ τὸ πῆτε ἐσεῖς**». «**Καὶ ἐμεῖς θὰ τοῦ τὸ ποῦμε, ἀλλὰ νὰ τοῦ τὸ πῆται καὶ σύ**», τοῦ ἀπήντησαν. Τὴν ἐπόμενη μέρα ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος τὸν κάλεσε στὴν οἰκία του στὴν Κυψέλη Ἀθηνῶν. • Οταν ἔφθασε ὁ Γέροντας, τοῦ διηγήθηκε τὸ ὄραμα. Τότε ὁ Ἅγιος ἀπήντησε: «**Τὸ ξέρω, ἐκλήθην, θὰ φύγω, γ' αὐτὸ σὲ κάλεσα, νὰ εξομολογθῶ**».

• Μία ἄλλη φορά, τὴν ὥρα ποὺ ὁ Γέροντας ἔκανε τὸν Κανόνα του τὴν νύκτα, παρουσιάσθηκε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὁποῖος εἶχε δεξὶα καὶ ἀριστερά Του πρόβατα, μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι τὰ πρόβατα ποὺ ἦταν ἀριστερά Του ἦταν καμμένα, κατάμαυρα. • Ο Γέροντας τρόμαξε καὶ εἶπε: «**Κύριε, ἀριστερά εἶναι τὰ ἐρίφια, πῶς γίνεται νὰ εἶναι πρόβατα καμμένα;**». Τότε ὁ Κύριος τοῦ εἶπε αὐστηρά: «**Αὐτά τὰ καμμένα πρόβατα εἶναι τὰ νεομερολογίτικα παιδιά μου ποὺ σοῦ τὰ στέλνω νὰ τὰ φωτίσεις καὶ ἐσὺ τὰ διώχνεις. Θὰ σοῦ τὰ ζητήσω ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως, διότι δὲν εἶναι δικό σας δικαίωμα τὸ νὰ ἐπαναφέρετε στὴν γνησία Ὁρθοδοξία τὰ νεομερολογίτικα πρόβατά μου. Αὐτὸ μόνον ἐγὼ τὸ διευθύνω. Ἐσεῖς πρέπει νὰ τὰ δέχεσθε ὅλα καὶ ὅσα ἐπιτρέψω ἐγὼ θὰ γυρίσουν στὴν ὄρθη γραμμῇ τῆς Δεξιᾶς μου. Αἰὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ ἐπέτρεψα αὐτὸν τὸν διχασμὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐσὺ δέξου τα κοντά σου, ποὺ σοῦ τὰ στέλνω. Προστάτευε τα, διότι θὰ σοῦ τὰ ζητήσω ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως**»¹.

* * *

• **Ο δσιος** Γέρων Ἰωάννης τῆς Ἀμφιάλης ἐκοιμήθη, ὅπως ἀναφέρθηκε, τὴν 27η Ιανουαρίου τοῦ ἔτους 1966, σὲ ἡλικία 67 ἑτῶν.

Εἴθε οἱ πρεσβείες του νὰ μᾶς στηρίζουν καὶ ὁδηγοῦν στὴν ὄδο τοῦ θείου Θελήματος, στὴν ἀληθινὴ Ὁρθοδοξία καὶ Ὁρθοπραξία!

(*) Περιοδ. «Ἀρχεῖον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος», τεῦχος 5 - A' ἔξαμηνον 2017, σελ. 32-36. Πηγές: • Dr. Ἰωάννου Καλλιανιώτου, Ἅγιος Ἰωάννης Ἀμφιάλης Πειραιῶς, Scranton (U.S.A.), Ὁκτώβριος 2016. • Ἐφημ. «Ὀρθόδοξος Τύπος», ἀρ. 236 (15 Ιουνίου) καὶ 237 (1 Ιουλίου) τοῦ ἔτους 1975.

1. Πρὸς ἀπόφυγὴν παρεξηγήσεως, διευκρινίζουμε ὅτι, ἡ θεία προτροπὴ ἀφορᾶ προφανῶς στὴν ποιμαντικὴ προσπάθεια ἐνημερώσεως τῶν ἐγκλωβισμένων στὴν οἰκουμενιστικὴ Καινοτομία καλοπροαιρέτων πιστῶν, καὶ ὅχι βέβαια στὴν ἀδιάκριτη μυστηριακὴ ἐξυπηρέτησή τους.

